

**SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja**

**S P R A W O Z D A N I E
K O M I S J I G O S P O D A R K I**

o rządowym projekcie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej

/druk nr 588/

Marszałek Sejmu - zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 Regulaminu Sejmu - po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 18 czerwca 2002 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Gospodarki do pierwszego czytania.

Komisja Gospodarki po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 23 lipca i 29 października 2002 r. wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu - przedstawia na żądanie wnioskodawców, następujący wniosek mniejszości:

W art. 7 ust. 2 w pkt 1 po wyrazach " o kredyt konsumencki" dodać wyrazy " z zastrzeżeniem art. 3 ustawy o kredycie konsumenckim, "

Warszawa, dnia 29 października 2002 r.

Sprawozdawca

/-/ Jerzy Budnik

Przewodniczący Komisji

/-/ Adam Szejnfeld

USTAWA**z dnia 2002 r.****o udostępnianiu informacji gospodarczych****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

Ustawa określa zasady i tryb udostępniania przez przedsiębiorców informacji gospodarczych dotyczących wiarygodności płatniczej innych przedsiębiorców i konsumentów, w szczególności danych o zwłoce w wykonywaniu zobowiązań pieniężnych, osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych danych do udostępniania.

Art. 2.

1. Przez informację gospodarczą rozumie się następujące dane dotyczące:

- 1) podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej:
 - a) oznaczenie,
 - b) siedziba i adres,
 - c) numer, pod którym podmiot wpisany jest do właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego,
 - d) numer identyfikacji podatkowej,
 - e) numer REGON,
 - f) imiona i nazwiska osób wchodzących w skład organów zarządzających, prokurentów lub pełnomocników podmiotu,
 - g) główny przedmiot działalności gospodarczej;
- 2) osoby fizycznej:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) obywatelstwo,
 - c) adres miejsca zameldowania na pobyt stały lub czasowy,
 - d) numer PESEL,

- e) seria i numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - f) data urodzenia,
- oraz w przypadku osoby fizycznej, będącej przedsiębiorcą:
- g) oznaczenie,
 - h) siedziba i adres,
 - i) numer identyfikacji podatkowej,
 - j) numer REGON,
 - k) numer, pod którym podmiot wpisany jest do właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego,
 - l) imiona i nazwiska pełnomocników, o ile są ustanowieni,
 - ł) główny przedmiot działalności gospodarczej;
- 3) zobowiązania pieniężnego:
- a) tytuł prawny,
 - b) kwota i waluta,
 - c) kwota zaległości,
 - d) termin powstania zaległości,
 - e) stan postępowań dotyczących zobowiązania, w tym informacja o orzeczeniach sądowych,
 - f) informacja o kwestionowaniu przez dłużnika istnienia całości lub części zobowiązania,
 - g) data wysłania wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura,
 - h) inne informacje - w trybie i na zasadach określonych w art. 10;
- 4) posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem:
- a) nazwa dokumentu,
 - b) seria i numer dokumentu,
 - c) data wystawienia dokumentu,
 - d) oznaczenie, siedziba i adres podmiotu wskazanego w dokumencie jako jego wystawca,
 - e) imiona i nazwisko osoby, której dokument dotyczy,
 - f) okoliczności posłużenia się dokumentem.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) konsumentem - rozumie się przez to osobę fizyczną, która zawiera umowę z przedsiębiorcą w celu bezpośrednio nie związanym z działalnością gospodarczą, członka wspólnoty mieszkaniowej oraz członka spółdzielni mieszkaniowej posiadającego prawo do lokalu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 57, poz. 601 i Nr 154, poz. 1802);

- 2) przedsiębiorcy - rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112), spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, wspólnotę mieszkaniową oraz spółdzielnię mieszkaniową w zakresie zaspokajania potrzeb mieszkaniowych swoich członków;
 - 3) umowie o kredyt konsumencki - rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. Nr 100, poz. 1081);
 - 4) udostępnianiu informacji gospodarczych - rozumie się przez to przekazywanie przez przedsiębiorcę informacji gospodarczych do biura informacji gospodarczej oraz ujawnianie tych informacji przez to biuro.
3. Przepisów ustawy nie stosuje się do udostępniania danych pochodzących z publicznie dostępnych rejestrów lub zbiorów oraz informacji o wygasłych zobowiązaniach przedsiębiorców.

Rozdział 2

Biura informacji gospodarczej

Art. 3.

Udostępnianie informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania, następuje wyłącznie za pośrednictwem biur informacji gospodarczej, chyba że przepisy prawa przewidują inny tryb udostępniania danych.

Art. 4.

1. Biuro informacji gospodarczej, zwane dalej „biurem”, może zostać utworzone wyłącznie w formie spółki akcyjnej, o kapitale zakładowym nie mniejszym niż 4 000 000 złotych.
2. Akcje biura powinny być akcjami imiennymi.
3. Akcje biura, których łączna wartość nominalna nie przekracza kwoty określonej w ust. 1, mogą być obejmowane wyłącznie za wkłady pieniężne i opłacone w całości przed zarejestrowaniem biura.
4. W skład organów biura nie mogą wchodzić osoby karane za przestępstwa popełnione z winy umyślnej.
5. Przedmiotem działalności gospodarczej biura jest wyłącznie pośrednictwo w udostępnianiu informacji gospodarczych polegające na:
 - 1) przyjmowaniu informacji gospodarczych od przedsiębiorców;
 - 2) przechowywaniu informacji gospodarczych;
 - 3) ujawnianiu informacji gospodarczych.

6. Biuro jest obowiązane używać w swojej firmie wyrazów „biuro informacji gospodarczej”.
7. Zakazane jest używanie wyrazów „biuro informacji gospodarczej” w oznaczeniu lub reklamie przedsiębiorców, którzy nie wykonują działalności gospodarczej określonej w ust. 5.
8. Biuro jest obowiązane do zabezpieczenia roszczeń o naprawienie szkody, która może wyniknąć w związku z działalnością biura. Zabezpieczenie może nastąpić w drodze zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zlecenia udzielenia gwarancji bankowej lub poręczenia bankowego.

Art. 5.

1. Zarząd biura uchwała regulamin zarządzania danymi, zwany dalej „regulaminem”, określający szczegółowe zasady:
 - 1) przekazywania informacji gospodarczych do biura;
 - 2) zabezpieczenia informacji gospodarczych, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych;
 - 3) usuwania informacji gospodarczych;
 - 4) ujawniania informacji gospodarczych;
 - 5) prowadzenia rejestru zapytań, o którym mowa w art. 18;
 - 6) aktualizacji informacji gospodarczych, o której mowa w rozdziale 5.
2. Regulamin podlega zatwierdzeniu w drodze decyzji wydawanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia regulaminu, jeżeli zawiera on postanowienia sprzeczne z ustawą lub z przepisami odrębnymi.
4. Zatwierdzony regulamin ogłasza się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.
5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do wprowadzania i zatwierdzania zmian w regulaminie.
6. Biuro nie może podjąć działalności gospodarczej przed zatwierdzeniem regulaminu.

Rozdział 3

Przekazywanie informacji gospodarczych do biura

Art. 6.

1. Przedsiębiorca może przekazywać do biura informacje gospodarcze w celu ich ujawnienia, jeżeli zawarł z biurem umowę o udostępnianiu tych informacji.
2. Umowę, o której mowa w ust. 1, sporządza się na piśmie pod rygorem nieważności.

Art. 7.

1. Informacje gospodarcze o zobowiązaniach konsumentów mogą przekazywać do biura wyłącznie następujący przedsiębiorcy:
 - 1) banki;
 - 2) oddziały banków zagranicznych;
 - 3) zakłady ubezpieczeń;
 - 4) pośrednicy ubezpieczeniowi;
 - 5) główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń;
 - 6) spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe;
 - 7) świadczący usługi leasingu;
 - 8) świadczący usługi factoringu lub forfaitingu;
 - 9) operatorzy lub podmioty udostępniające usługi telekomunikacyjne;
 - 10) świadczący usługi dostawy energii elektrycznej, ciepła, paliw gazowych, wody, odprowadzania nieczystości lub wywozu śmieci;
 - 11) zawierający w imieniu i na rzecz banków umowy kredytu ratalnego lub kredytu odnawialnego połączonego z kartą kredytową (instytucje pośrednictwa kredytowego);
 - 12) wykonujący działalność w zakresie udzielania pożyczek pieniężnych, działający w formie spółek handlowych;
 - 13) wydawcy elektronicznych instrumentów płatniczych;
 - 14) spółdzielnie mieszkaniowe;
 - 15) wspólnoty mieszkaniowe;
 - 16) świadczący usługi przewozu osób w regularnej komunikacji publicznej;
 - 17) domy maklerskie;
 - 18) towarowe domy maklerskie;
 - 19) zagraniczne osoby prawne wykonujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału;
 - 20) operatorzy telewizji kablowej i satelitarnej.
2. Z zastrzeżeniem art. 10, przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może przekazać do biura informację gospodarczą o zobowiązaniu albo zobowiązaniach konsumenta wyłącznie wówczas, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
 - 1) zobowiązanie albo zobowiązania powstały wobec tego przedsiębiorcy z tytułu umowy o kredyt konsumencki lub umowy o przewóz osoby w regularnej komunikacji publicznej;
 - 2) łączna kwota zobowiązań konsumenta wobec przedsiębiorcy wynosi co najmniej 200 złotych;
 - 3) świadczenie albo świadczenia są wymagalne od co najmniej 60 dni;
 - 4) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez przedsiębiorcę listem poleconym, na adres do korespondencji wskazany przez konsumenta, a jeżeli kon-

sument nie wskazał takiego adresu - na adres miejsca zameldowania konsumenta na pobyt stały lub czasowy, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

3. W przypadku określonym w ust. 2, przedsiębiorca może przekazać do biura wyłącznie następujące informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2;
 - 2) konsumenta - określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
 - 3) zobowiązania - określone w art. 2 ust. 1 pkt 3.
4. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu konsumenta dotyczące:
 - 1) przedsiębiorcy - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), b) i d) lub pkt 2 lit. g)-i);
 - 2) konsumenta - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2:
 - a) lit. a), b) oraz d) - w przypadku gdy konsument jest obywatelem polskim,
 - b) lit. a), b) oraz e) - w przypadku gdy konsument nie jest obywatelem polskim;
 - 3) zobowiązania - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), c), d), f) i g)- biuro zwraca je przekazującemu przedsiębiorcy w celu uzupełnienia.
5. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu konsumenta:
 - 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub 2 lub;
 - 2) przekraczającej zakres określony w ust. 3.

Art. 8.

1. Z zastrzeżeniem art. 10, przedsiębiorca może przekazać do biura informację gospodarczą o zobowiązaniu albo zobowiązaniach innego przedsiębiorcy wyłącznie wówczas, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
 - 1) zobowiązanie albo zobowiązania powstały wobec przedsiębiorcy przekazującego informację gospodarczą z tytułu umowy związanej z wykonywaniem działalności gospodarczej przez obydwu przedsiębiorców;
 - 2) łączna kwota zobowiązań wobec przedsiębiorcy wynosi co najmniej 500 złotych;
 - 3) świadczenie albo świadczenia są wymagalne od co najmniej 60 dni;
 - 4) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez przedsiębiorcę przekazującego dane, będącego wierzycielem, listem poleconym, na adres do korespondencji wskazany przez dłużnika, a jeśli dłużnik nie wskazał takiego adresu - na adres siedziby dłużnika, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

2. W przypadku określonym w ust. 1, przedsiębiorca będący wierzycielem, może przekazać do biura informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2;
 - 2) dłużnika - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2;
 - 3) współników dłużnika będącego spółką handlową, z których każdy posiada co najmniej 10% kapitału zakładowego tej spółki - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2;
 - 4) współników dłużnika będącego spółką osobową - określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
 - 5) akcjonariusza dłużnika będącego jednoosobową spółką akcyjną - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2;
 - 6) zobowiązania - określone w art. 2 ust. 1 pkt 3.
3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu przedsiębiorcy dotyczące:
 - 1) tego przedsiębiorcy - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), b) i d) lub pkt 2 lit. g)-i);
 - 2) dłużnika - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), b) i d) lub pkt 2 lit. c) i g)-i);
 - 3) zobowiązania - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), c), d), f) i g)- biuro zwraca je przekazującemu przedsiębiorcy w celu uzupełnienia.
4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu przedsiębiorcy:
 - 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub;
 - 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

Art. 9.

1. Przedsiębiorca może w każdym czasie przekazać do biura informację gospodarczą dotyczącą posłużenia się wobec niego podrobionym lub cudzym dokumentem, a w szczególności dokumentem potwierdzającym tożsamość lub zaświadczeniem o zatrudnieniu bądź zarobkach.
2. W przypadku określonym w ust. 1, przedsiębiorca może przekazać do biura informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2;
 - 2) dokumentu - określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.
3. Przedsiębiorca jest obowiązany poinformować osobę, której dokumentem tożsamości posłużono się, o zamiarze przekazania informacji gospodarczych o tym dokumencie do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.
4. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) przedsiębiorcy, wobec którego posłużono się dokumentem - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), b) i d) lub pkt 2 lit. d) i g)-i);

2) dokumentu - nie zawierają co najmniej elementów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a), b) lub c) i e)

- biuro zwraca je przekazującemu przedsiębiorcy w celu uzupełnienia.

5. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej, o której mowa w ust. 1:

- 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub;
- 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

Art. 10.

1. Konsument lub przedsiębiorca może zażądać od przedsiębiorcy określonego w art. 7 ust. 1 przekazania do biura informacji gospodarczych o wywiązywaniu się przez żądającego ze zobowiązań z tytułu umów o kredyt konsumencki lub związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej. Żądanie takie składa się na piśmie, wskazując biuro, do którego informacje gospodarcze powinny zostać przekazane.
2. Przedsiębiorca określony w art. 7 ust. 1, w terminie 7 dni, jest obowiązany spełnić żądanie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:
 - 1) związany jest ze wskazanym w żądaniu biurem umową, o której mowa w art. 6;
 - 2) od chwili spełnienia przez żądającego świadczenia z tytułu zobowiązania pieniężnego wobec tego przedsiębiorcy upłynęło nie więcej niż 12 miesięcy lub świadczenie z tytułu zobowiązania jest nadal spełniane.
3. Przedsiębiorca określony w art. 7 ust. 1, spełniając żądanie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje do biura następujące informacje gospodarcze dotyczące:
 - 1) siebie - określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), b), d) i e) lub pkt 2 lit. g)- i);
 - 2) żądającego:
 - a) określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), b), d) i e) - jeżeli żądającym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
 - b) określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit a), d) i e) - jeżeli żądającym jest osoba fizyczna niebędąca przedsiębiorcą,
 - c) określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. g)- i) - jeżeli żądającym jest osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą;
 - 3) kwotę i walutę zobowiązania, a jeżeli przedmiotem zobowiązania są powtarzające się świadczenia pieniężne - łączną kwotę i walutę świadczeń pieniężnych wykonywanych w okresie ostatnich 5 lat przed dniem przekazania informacji gospodarczych;
 - 4) kwotę i walutę świadczeń pieniężnych, które w okresie ostatnich 5 lat przed dniem przekazania informacji gospodarczych zostały spełnione z opóźnieniem wynoszącym nie więcej niż 14 dni.
4. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze nie zawierają elementów określonych w ust. 3, biuro zwraca je przekazującemu przedsiębiorcy w celu uzupełnienia.

Art. 11.

1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 6 ust. 1, przekazując informacje gospodarcze do biura, może zastrzec aby biuro nie ujawniało informacji gospodarczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a)-f) lub pkt 2 lit. a)-l).
2. W przypadku złożenia przez przedsiębiorcę zastrzeżenia, o którym mowa w ust. 1, biuro ujawnia wyłącznie informację gospodarczą, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g) lub pkt 2 lit. m).

Art. 12.

W razie zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca obowiązany jest niezwłocznie rozwiązać umowę, o której mowa w art. 6.

Rozdział 4**Przechowywanie i ujawnianie informacji gospodarczych przez biura****Art. 13.**

1. Biuro niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni, dokonuje aktualizacji informacji gospodarczych lub informacje gospodarcze usuwa na żądanie przedsiębiorcy, który przekazał te informacje do biura.
2. Biuro z własnej inicjatywy usuwa informacje gospodarcze:
 - 1) otrzymane od przedsiębiorcy, z którym umowa, o której mowa w art. 6, wygasła;
 - 2) dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem - po upływie 10 lat od końca roku, w którym biuro otrzymało te informacje;
 - 3) przed zaprzestaniem wykonywania działalności gospodarczej, informując o tym przedsiębiorców związanych z biurem umową, o której mowa w art. 6;
 - 4) po upływie 3 lat od ich ostatniej aktualizacji, nie później jednak niż po upływie 10 lat od ich otrzymania;
 - 5) na podstawie powziętej informacji o orzeczeniu stwierdzającym nieistnienie lub wygaśnięcie zobowiązania w całości lub w części bądź o umorzeniu postępowania w przedmiocie dochodzenia zobowiązania dłużnika;
 - 6) na podstawie uzasadnionej informacji o nieistnieniu, wygaśnięciu lub odroczeniu wykonania zobowiązania;
 - 7) w przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej.
3. Biuro nie może powierzyć innym podmiotom wykonywania czynności związanych z przedmiotem działalności, o którym mowa w art. 4 ust. 5, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 4 pkt 2. Biuro może przetwarzać informacje gospodarcze wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 14.

1. Biuro ujawnia informacje gospodarcze w drodze teletransmisji na wniosek każdej osoby, złożony w drodze teletransmisji. Regulamin może dopuszczać także inne sposoby składania wniosku lub ujawniania informacji gospodarczych.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3-6, biuro ujawnia wszystkie posiadane informacje gospodarcze w zakresie objętym wnioskiem.
3. W przypadku ujawniania informacji gospodarczych o konsumencie, biuro może również ujawnić informacje gospodarcze o zadłużeniu powstałym w związku z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą.
4. Biuro ujawnia informacje gospodarcze o zobowiązaniach konsumentów lub dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem wyłącznie:
 - 1) przedsiębiorcom, którzy zawarli z biurem umowę, o której mowa w art. 6;
 - 2) innym biurom oraz instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178 i Nr 144, poz. 1208) w celu realizacji złożonych w nich wniosków o ujawnienie informacji gospodarczych;
 - 3) podmiotom, o których mowa w art. 16 ust. 1.
5. Biuro, na żądanie przedsiębiorcy, który przekazał informacje gospodarcze, wstrzymuje na czas określony ujawnianie tych informacji.
6. Ujawniając informacje gospodarcze osobie innej niż określona w ust. 4, biuro poucza tę osobę o jej obowiązkach określonych w art. 17.

Art. 15.

1. Przedsiębiorca, który zawarł z biurem umowę, o której mowa w art. 6, może wystąpić do biura o ujawnienie informacji gospodarczych o zobowiązaniach konsumenta, jeżeli posiada upoważnienie tego konsumenta, w terminie 30 dni od dnia udzielenia tego upoważnienia.
2. Przedsiębiorca może odmówić zawarcia umowy o kredyt konsumencki lub zawrzeć taką umowę na warunkach mniej korzystnych dla konsumenta, w szczególności poprzez żądanie zabezpieczenia wierzytelności wynikających z tej umowy:
 - 1) w przypadku gdy konsument odmówi udzielenia przedsiębiorcy upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 lub w art. 46 ust. 2; lub
 - 2) na podstawie informacji gospodarczych otrzymanych z biura, w terminie 3 dni roboczych od dnia ich otrzymania.

Art. 16.

1. Do otrzymywania informacji gospodarczych od biura są uprawnieni:
 - 1) Prokurator Krajowy - w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej pochodzącego od państwa ob-

- cego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji albo w związku z toczącym postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki nieposiadającej osobowości prawnej;
- 2) Komendant Główny Policji - jeżeli jest konieczne dla skutecznego zapobiegania przestępstwom, ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 i Nr 19, poz. 185);
 - 3) Szef Biura Ochrony Rządu - jeżeli jest to konieczne dla wykonywania obowiązków przewidzianych w ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz.U. Nr 27, poz. 298);
 - 4) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej - w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572);
 - 5) Generalny Inspektor Informacji Finansowej - w zakresie niezbędnym do przeprowadzania postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz.U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 32, poz. 299, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1204 i Nr 169, poz. 1385);
 - 6) Dyrektorzy Izb Skarbowych - w związku z postępowaniem karnym lub karnym skarbowym przeciwko osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej;
 - 7) Dyrektorzy Urzędów Kontroli Skarbowej - w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie, o której mowa w pkt 4;
 - 8) Generalny Inspektor Nadzoru Bankowego - w zakresie nadzoru wykonywanego przez Komisję Nadzoru Bankowego;
 - 9) Prezes Najwyższej Izby Kontroli - w zakresie informacji o przedsiębiorcach, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 i Nr 154, poz. 1800).
2. Za każdorazowe udostępnienie informacji gospodarczych podmiotom wymienionym w ust. 1, biuro pobiera opłatę zgodnie z obowiązującym w tym biurze cennikiem, nie wyższą jednak niż 2,50 złotych.

Art. 17.

1. Podmiot, który otrzymał informacje gospodarcze od biura jest obowiązany usunąć je w terminie 90 dni od dnia ich otrzymania. Obowiązek ten dotyczy również biura w zakresie informacji gospodarczych otrzymanych od innego biura.
2. Podmiot, który otrzymał informacje gospodarcze od biura nie może ich ujawnić innym osobom. Nie dotyczy to ujawniania przez biuro, zgodnie z ustawą, informacji gospodarczych otrzymanych z innego biura.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do podmiotów wymienionych w art. 16 ust. 1.

Art. 18.

1. Biuro obowiązane jest prowadzić rejestr zapytań, obejmujący następujące informacje:
 - 1) datę ujawnienia informacji gospodarczych;
 - 2) oznaczenie podmiotu, któremu informacje gospodarcze ujawniono;
 - 3) ujawnione dane.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przechowywane w rejestrze zapytań przez okres 12 miesięcy od dnia ujawnienia informacji gospodarczych przez biuro.
3. Każdy ma prawo wglądu do rejestru zapytań w zakresie dotyczącym ujawniania jego danych. Wgląd do rejestru zapytań jest bezpłatny, jeżeli nie następuje on w odstępach czasu mniejszych niż 6 miesięcy.

Art. 19.

1. Biuro jest uprawnione do otrzymywania danych ze zbiorów PESEL na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 78, poz. 716).
2. W przypadku stwierdzenia niezgodności pomiędzy informacją gospodarczą otrzymaną od przedsiębiorcy, a danymi otrzymanymi ze zbiorów PESEL, biuro niezwłocznie:
 - 1) wstrzymuje ujawnianie tej informacji gospodarczej;
 - 2) powiadamia o niezgodności przedsiębiorcę, od którego otrzymało tę informację gospodarczą.

Rozdział 5**Aktualizacja informacji gospodarczych****Art. 20.**

1. W przypadku:
 - 1) całkowitego zaspokojenia zobowiązania, jego wygaśnięcia lub odroczenia jego wykonania;
 - 2) stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania;
 - 3) powzięcia przez przedsiębiorcę wiadomości o odzyskaniu przez osobę utraconego dokumentu, o którym mowa w art. 9

- przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, zażądać od biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu lub o posłużeniu się cudzym dokumentem, usunięcia tych danych.
2. W przypadku:

- 1) powzięcia wiarygodnej informacji, że przekazane informacje gospodarcze są nieprawdziwe;
 - 2) częściowego zaspokojenia zobowiązania;
 - 3) powzięcia wiarygodnej informacji o zmianie innych informacji gospodarczych przekazanych przez przedsiębiorcę do biura zgodnie z art. 7-9
- przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, zażądać od biura aktualizacji informacji gospodarczych, przekazując do biura zmienione informacje gospodarcze lub zażądać od biura usunięcia przekazanych informacji gospodarczych.
3. Przeniesienie wierzytelności na osobę trzecią nie zwalnia zbywcy wierzytelności z obowiązków określonych w ust. 1 i 2, chyba że uprzednio zażądał od biura usunięcia przekazanych informacji gospodarczych.

Art. 21.

Konsument lub przedsiębiorca ma prawo do wglądu do przechowywanych przez biuro dotyczących go informacji gospodarczych, przekazanych zgodnie z art. 7-9, oraz prawo żądania od przedsiębiorcy, który te informacje przekazał, ich uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania lub usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały udostępnione, lub są przechowywane z naruszeniem ustawy. Wgląd do rejestru danych raz na 6 miesięcy jest bezpłatny.

Rozdział 6

Nadzór nad biurami

Art. 22.

Biuro podlega nadzorowi ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie zgodności wykonywanej działalności z ustawą i regulaminem.

Art. 23.

1. W celu ustalenia stanu faktycznego osoba upoważniona na piśmie przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zwana dalej „kontrolującym”, może przeprowadzić kontrolę biura.
2. Kontrolujący podlega wyłączeniu z kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą oddziaływać na jego prawa lub obowiązki, na prawa lub obowiązki jego małżonka albo osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki bądź kurateli. Powody wyłączenia kontrolującego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia bądź kurateli.
3. Kontrolujący może być wyłączony z kontroli w każdym czasie, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.
4. Z wnioskiem o wyłączenie kontrolującego z przeprowadzenia kontroli może wystąpić kontrolujący lub biuro. O wyłączeniu bądź odmowie wyłączenia rozstrzyga minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 24.

1. Kontrolę przeprowadza się w biurze w dniach i godzinach pracy w nim obowiązujących.
2. W razie konieczności, na wniosek kontrolującego, kontrolę przeprowadza się także w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy. W tym celu osoba kierująca biurem wydaje niezbędne polecenia.
3. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane również w siedzibie ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 25.

Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) swobodnego wstępu do obiektów i pomieszczeń biura;
- 2) wglądu do wszelkich dokumentów lub innych nośników informacji związanych z działalnością biura i innych materiałów dowodowych;
- 3) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątkowych i przebiegu czynności;
- 4) żądania od osoby kierującej biurem i innych pracowników biura ustnych lub pisemnych wyjaśnień;
- 5) żądania od osoby kierującej biurem sporządzenia, na koszt biura, uwierzytelnionych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów jak również zestawień i obliczeń dokonanych na podstawie dokumentów;
- 6) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów;
- 7) zabezpieczania materiałów dowodowych;
- 8) dostępu do informacji prawnie chronionej, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804).

Art. 26.

Osoba kierująca biurem zapewnia kontrolującemu warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli. Dotyczy to w szczególności:

- 1) niezwłocznego przedstawiania kontrolującemu dokumentów i materiałów;
- 2) terminowego udzielania wyjaśnień przez pracowników;
- 3) udostępniania urządzeń technicznych na koszt biura.

Art. 27.

Osoba kierująca biurem lub inny pracownik biura może odmówić udzielenia kontrolującemu wyjaśnień jedynie w przypadkach, gdy wyjaśnienia mogą dotyczyć faktów lub okoliczności, których ujawnienie mogłoby narazić na odpowiedzialność karną

bądź majątkową wezwanego do złożenia wyjaśnień, a także jego małżonka lub osobę pozostającą z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osoby związane z nim z tytułu przysposobienia, opieki bądź kurateli.

Art. 28.

1. Każdy może złożyć kontrolującemu ustne lub pisemne oświadczenie dotyczące przedmiotu kontroli.
2. Kontrolujący nie może odmówić przyjęcia oświadczenia, jeżeli ma ono związek z przedmiotem kontroli.

Art. 29.

1. Wyniki przeprowadzonej kontroli kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.
2. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje osoba kierująca biurem.
3. Protokół kontroli podpisują kontrolujący i osoba kierująca biurem.

Art. 30.

1. Osoba kierująca biurem ma prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu kontroli, umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole.
2. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli.
3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń kontrolujący jest obowiązany dokonać ich analizy i, w miarę potrzeby, podjąć dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienić lub uzupełnić w odpowiednim zakresie protokół kontroli.

Art. 31.

1. Osoba kierująca biurem może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając kontrolującemu, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu, pisemne wyjaśnienie przyczyn tej odmowy.
2. Odmowa podpisania protokołu przez osobę kierującą biurem nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez kontrolującego.

Art. 32.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli biura, zabezpieczania materiałów dowodowych, szczegółowe wymogi co do zawartości protokołu kontroli oraz wzór upoważnienia do kontroli, biorąc pod uwagę:

- 1) potrzebę zapewnienia efektywności kontroli przy minimalizacji zakłóceń w pracy biura;

- 2) zasadę pełnego informowania osoby kierującej biurem o przedmiocie, zakresie, trybie i czasie prowadzenia kontroli oraz o ustaleniach dokonywanych w jej trakcie.

Art. 33.

1. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli naruszenia przepisów ustawy lub regulaminu minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, nakazuje biurowi usunięcie nieprawidłowości, określając termin wykonania.
2. Jeżeli biuro nie usunie nieprawidłowości w wyznaczonym terminie minister właściwy do spraw gospodarki może nałożyć na biuro karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 120 000 złotych, określając ponowny termin usunięcia nieprawidłowości.
3. Jeżeli biuro nie usunie nieprawidłowości w terminie, o którym mowa w ust. 2 pomimo nałożenia kary pieniężnej, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.
4. Prawomocny zakaz wykonywania działalności gospodarczej przez biuro skutkuje rozwiązaniem biura.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 34.

Kto prowadzi działalność będącą przedmiotem działalności biura bez zatwierdzenia regulaminu podlega grzywnie do 5 000 000 złotych albo karze pozbawienia wolności do lat 3 albo obu tym karom łącznie.

Art. 35.

Kto, prowadząc działalność zarobkową, wbrew warunkom określonym w ustawie używa w swoim oznaczeniu lub reklamie wyrazów „biuro informacji gospodarczej” podlega grzywnie do 5 000 000 złotych albo karze pozbawienia wolności do lat 3 albo obu tym karom łącznie.

Art. 36.

1. Kto, będąc przedsiębiorcą, w przypadku:
 - 1) całkowitego zaspokojenia zobowiązania, jego wygaśnięcia lub odroczenia jego wykonania;
 - 2) stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania;
 - 3) powzięcia przez przedsiębiorcę wiadomości o odzyskaniu przez osobę utraconego dokumentu, o którym mowa w art. 9

niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, nie zażądał usunięcia informacji od biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu lub o posłużeniu się cudzym dokumentem podlega grzywnie do 30 000 złotych.

2. Tej samej karze podlega kto, będąc przedsiębiorcą, w przypadku:

- 1) powzięcia wiarygodnej informacji, że przekazane informacje gospodarcze są nieprawdziwe;
- 2) częściowego zaspokojenia zobowiązania;
- 3) powzięcia wiarygodnej informacji o zmianie innych informacji gospodarczych przekazanych przez przedsiębiorcę do biura zgodnie z art. 7-9

niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, nie zażądał od biura aktualizacji informacji gospodarczych, przekazując do biura zmienione informacje gospodarcze lub nie zażądał od biura usunięcia przekazanych informacji gospodarczych.

Art. 37.

1. Kto przekazuje do biura nieprawdziwą informację gospodarczą podlega grzywnie do 30 000 złotych.
2. Tej samej karze podlega kto nie usunął informacji gospodarczej w terminie 90 dni od jej otrzymania od biura lub ujawnił niezgodnie z przepisami ustawy informację gospodarczą osobom trzecim.

Art. 38.

Kto, będąc przedsiębiorcą, w przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej nie rozwiązuje niezwłocznie umowy, o której mowa w art. 6, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 39.

Kto występuje do biura o ujawnienie informacji gospodarczych bez upoważnienia osoby, której informacje te dotyczą jeżeli takie upoważnienie jest wymagane ustawą, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40.

W ustawie z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 37, poz. 424, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1084 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 41, poz. 365) w art. 9 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

- „5. Zakład ubezpieczeń może udostępniać dane dotyczące umów ubezpieczenia na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia _____ o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr _____, poz. _____).”.

Art. 41.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348, Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 48, poz. 555, Nr 43, poz. 489, Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. Przedsiębiorstwo energetyczne może udostępniać dane o odbiorcy na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia _____ o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr _____, poz. _____).”.

Art. 42.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447) w art. 160 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie, przechowywanie oraz ujawnianie danych w trybie i na warunkach określonych w ustawie z dnia _____ o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr _____, poz. _____).”.

Art. 43.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178 i Nr 144, poz. 1208) w art. 105 po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

- „4a. Instytucje utworzone na podstawie ust. 4 mogą udostępniać biurom informacji gospodarczej działającym na podstawie ustawy z dnia _____ o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz.U. Nr _____, poz. _____), dane w zakresie i na warunkach określonych w tej ustawie.
- 4b. Banki mogą udostępniać biurom, o których mowa w ust. 4a, dane o zobowiązaniach, powstałych z tytułu umów związanych z dokonywaniem czynności bankowych, jeżeli umowy te zawierają klauzule informujące o możliwości przekazania danych do tych biur.
- 4c. Klauzule, o których mowa w ust. 4b, zawierają informacje o warunkach, na których banki przekazują dane, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 4a, do biura.”.

Art. 44.

W ustawie z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676) po art. 70 dodaje się art. 70a w brzmieniu:

„Art. 70a. Operator lub podmiot udostępniający usługi telekomunikacyjne może udostępniać dane o użytkowniku na zasadach i w trybie

określonym w ustawie z dnia _____ o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr _____, poz. _____).”.

Art. 45.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. Nr 103, poz. 1099) w art. 54 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie, przechowywanie oraz ujawnianie danych w trybie i na warunkach określonych w ustawie z dnia _____ o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr _____, poz. _____).”.

Art. 46.

1. Przepisy ustawy stosuje się również do udostępniania danych o zobowiązaniach wymagalnych, powstałych przed dniem jej wejścia w życie.
2. O ujawnienie informacji gospodarczych o zobowiązaniach powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy może wystąpić do biura wyłącznie ten, kto posiada upoważnienie osoby, której informacje te dotyczą, w terminie 30 dni od dnia udzielenia tego upoważnienia.

Art. 47.

Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 pkt 13, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz.U. Nr 169, poz. 1385).

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/3522/2002/DPE-ms

Warszawa, 6.11. 2002 r.

**Pan
Adam Szejnfeld
Przewodniczący Komisji
Gospodarki
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia do sprawozdania Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej (druk nr 558), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), w związku z art. 42 ust. 4 i art. 73 ust. 3 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym sprawozdaniem Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej (pismo nr GOS-0150-74-2002) uprzejmie informuję, iż opinia o zgodności ww. projektu ustawy została wyrażona przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej, 15 kwietnia 2002 roku (pismo nr Sekr.Min.DH/1032/2002/DPE-ksz). Jednocześnie informuję, że pozytywna konkluzja zawarta w powyższej opinii zachowuje aktualność w stosunku do przedłożonego projektu ustawy.

W załączeniu przekazuję kopię opinii.

Z poważaniem

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/1032 /2002/DPE/ksz.

Warszawa, 15 kwietnia 2002 r.

**Pan
Stanisław Jaśkiewicz
Sekretarz
Komitetu Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr KRM-10-39-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy określa zasady i tryb udostępniania przez przedsiębiorców, osobom trzecim, danych dotyczących wiarygodności płatniczej konsumentów i innych przedsiębiorców.
- II. Zagadnienie ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej reguluje **Dyrektywa 95/46/WE** Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 października 1995 roku o ochronie osób w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz o swobodnym obiegu tych danych (Dz. Urz. WE z 23.11.1995 nr L. poz. 31).

Zasadniczym celem tej dyrektywy jest zapewnienie ochrony prawa do prywatności osób fizycznych oraz umożliwienie swobodnego przepływu danych osobowych pomiędzy państwami, które gwarantują odpowiedni poziom ochrony. Ponadto, nakłada ona na państwa członkowskie obowiązek szczegółowego określenia warunków, w jakich przetwarzanie danych jest zgodne z prawem (art. 5 dyrektywy).

- III. Projekt ustawy określa zakres danych podlegający udostępnieniu oraz podmioty uprawnione do ich otrzymania.

Dyrektywa 95/46/WE w art. 7 ust. 3 stanowi, iż przetwarzanie danych osobowych jest możliwe gdy jest ono niezbędne do wykonania przez administratora danych spoczywającego na nim obowiązku nałożonego przepisami prawa. Przepis prawa jest jedyną z ogólnych podstaw dopuszczalności przetwarzania danych osobowych. Zatem, należy uznać za zgodną z prawem wspólnotowym propozycję utworzenia na mocy ustawy, biur informacji, których zadaniem będzie udostępnianie wyłącznie danych o zadłużeniu konsumentów z tytułu szeroko rozumianego kredytu konsumenckiego oraz zadłużeniu wobec przewoźników.

- IV. Art. 6 ww. dyrektywy nakazuje, aby dane osobowe były przetwarzane w sposób uczciwy i zgodny z prawem, gromadzone dla konkretnych celów, adekwatne w stosunku do celu przetwarzania, dokładne, aktualne oraz przetwarzane nie dłużej, niż jest to konieczne dla realizacji celów, dla których zostały zgromadzone. Spełnienie tych wymogów gwarantowane jest w ww. projekcie m.in. w art.15. Zgodnie z jego treścią, biuro informacji dokonuje aktualizacji danych lub dane usuwa na żądanie przedsiębiorcy, który przekazał te dane do biura. Istotne znaczenie w tym kontekście ma również przepis art. 22 omawianego projektu, przyznający konsumentowi i przedsiębiorcy prawo do sprostowania i uzupełnienia danych jeżeli uznają je za niekompletne.

- V. Projekt ustawy zawiera istotne ograniczenia dotyczące trybu udzielania informacji. Zgodnie z art. 16 ust. 3 biuro udostępnia dane, tylko podmiotom przewidzianym w projekcie ustawy oraz odmawia ich ujawnienia, jeżeli istnieje przypuszczenie że zostaną one wykorzystane w celu sprzecznym z ustawą. Zapis ten, stanowi ochronę przed udzieleniem i wykorzystaniem informacji w innym celu, niż ten, dla którego zostały one udostępnione. Powyższe rozwiązania są zgodne z ogólnymi zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych, wyrażonych w art. 6 Dyrektywy 95/46/WE.

- VI. Projekt ustawy przewiduje możliwość przekazania informacji o zobowiązaniach konsumentów, przez przedsiębiorcę, z tytułu umowy o kredyt konsumencki (art. 9 ust. 2). Projekt w art. 2 wprowadza definicję kredytu konsumenckiego. Zgodnie z tym art. "umowa o kredyt konsumencki", jest to *umowa, na mocy której przedsiębiorca w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci.* Należy zaznaczyć, iż

definicja ta w jest zgodna z definicją zawartą w Dyrektywie 87/102/EWG o kredycie konsumentkim.

VII. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczej, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Piętras

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jacek Piechota
Minister Gospodarki

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 5 listopada 2002 r.

Cena 1,20 zł + 22% VAT

